

V D S Z S Z S z o l i d a r i t á s

1146 Budapest
Ajtósi Dürer sor 27/A.

Telefon: (1) 351-11-11

Fax: (1) 344-67-70

Üzemi tel.+Fax: 01+13-29

Szolidaritás

926/2012.

Tárgy: intézkedés kérése

Nemzetgazdasági Minisztérium

Dr. Czomba Sándor
államtitkár

Budapest
Kálmán Imre u. 2.
1054

Tisztelt Államtitkár Úr!

Az Önhöz ez év július 11-én írt 755/2012. sz. levélben foglaltak sajnos továbbra is problémát jelentenek, mivel nem tudtuk a munkáltatóval a KSZ módosítás tárgyalási során kialakítani azt a közös álláspontot, amely megoldást jelentett volna arra, hogy a munkaidő növekedés, ill. annak következménye, hogy a munkaközi szünet a készenléti jellegű munkakörök kivételével már nem minősül a munkaidő részének, legalább ne legyen negatív hatással az eddigi jövedelmekre.

Azon munkakörökben, ahol személyes váltás merül fel (és ezek száma a vasút világában jelentős), ott havi – az érintett alapbérétől függően – öt-tízezer forintos jövedelemcsökkenés is megjelenik.

Ugyanakkor azon munkaidő-beosztások esetében, ahol a munkaidő a 9 órát meghaladja, szolgálatonként 45 perccel kell a munkahelyen tovább tartózkodni, és ha ehhez hozzászámítjuk a munkaidő növekményt, úgy a munkahelyen töltött idő szolgálatonként, ahogy ezt már korábban is írtam, jóval 1 órán felüli. Ráadásul az esetek többségében a többlet munkaidő nem hogy munkajövedelem emelkedését, hanem annak csökkenését eredményezi.

Felhívom szíves figyelmét, hogy amiről írok az javarészt a fizikai munkakörben foglalkoztatott, viszonylag szerény jövedelemmel bíró vasutasokra, munkavállalókra vonatkozik.

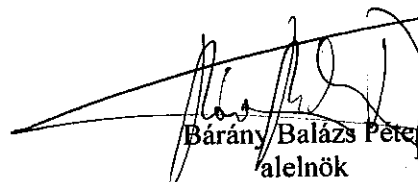
Az ún. nappalos munkarendben foglalkoztatottak esetében a munkaidő átlagosan kb. 0,7 órával növekedett a már említett okok miatt.

A másik probléma, hogy bár a törvényalkotó az Mt. ez évi módosítása során (205.§. (3) bekezdés) lehetőséget nyújt arra, hogy a felek megállapodása az egészségi ártalom és a veszély kizárása érdekében a napi rendes munkaidőnél alacsonyabb munkaidőt előírjon, úgy tűnik, nem tud megvalósulni, mivel erre irányuló javaslatunkat a MÁV-vállalatcsoport vezetése különféle hivatkozásokkal rendre visszautasítja, ill. olyan bonyolult eljárás lefolytatásának eredményétől teszi függővé, amelynek egyfelől a kimenetele kétséges, másfelől időbelisége elfogadhatatlanul hosszú.

Mindezekre figyelemmel kérem Államtitkár urat, hogy a hivatkozott levelemben foglaltakra is figyelemmel kezdeményezzünk tárgyalásokat, hogy a köztulajdonban lévő cégek munkavállalóit rendkívül méltánytalan helyzetbe hozó törvényi rendelkezéseket mi módon lehetne úgy átalakítani, hogy a negatív hatások megszűnjenek.

Budapest, 2012. szeptember 4.

Üdvözlettel:

Bárány Balázs Péter
alelnök

